

SYNNIT POISSA

*"Synnit poissa, autuutta oi,
synnin maassa ken käsittää sen voi"?*

Näillä laulun sanoilla laulettiin vanhassa hengellisessä laulussa ja saatan laulella sitä tämän tuosta miettien sen sanomaa synnittömyydestä - miten sieluni kaipaakaan juuri sitä!

Se on miltei käsittämätön olotila meille tottelemattomuuteen alistetuille ihmisille.

Kuitenkin lukiessamme Raamattua, voimme huomata, miksi olemme synnin vankilassa. - Se on vain siksi, että Jumala voisi armahtaa meitä jokaista.

"Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi." Room.11:32

Yhä enenevässä armossa onkin kysymys siitä, että missä synti on tullut suureksi, siellä armo on ylenpalttinen.

Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. Room.5:20

Jokainen meistä tarvitsee joka päivä armoa. Teemme virheitä tahtomattamme kompastuen pieniin, ja joskus suurempiinkin virheisiin. Jo pelkästään ajatustemme tasolla hairahdumme nurjaan ja väärään asenteeseen. Ajattemme halveksuen tai joskus jopa vihan tunteilla lähimmäistämme.

Olen harmissani tekemistäni virheistä ja ajattelemistani vääristä ajatuksista. Se juuri ajaa minut Ristin sanoman luokse ja lähemmäksi Jumalaa - tarvitsen Häntä!

Vaikka synnistä ei ole mitään muuta hyötyä, voi Jumala siinäkin laittaa pahan palvelemaan hyviä tarkoituksia. Voimme oppia erehdystemme kautta tuntemaan Jumalan armollisena ja rakastavana Isänä. Tuntemme olevamme riippuvaisia Jumalasta ja Hänen pelastus-suunnitelmastaan.

Mikä ero on sitten jumalattomalla ja uskovalla jos kerran molemmat ovat syntisiä? Uskovaisuudessa ei ole kysymys synnittömyydestä vaan armosta ja Jumalan avusta synnin hylkäämisessä.

***On siis kahdenlaisia syntisiä:
"syntisiä ja armahdettuja syntisiä."***

Tämä pieni ero hukuttaa toisen ja toisen taas pelastaa. Synnissä eläminen, eli sen hyväksyminen elämäänsä, on vakava asia. Lankeaminen ja kompastuminen ja niistä nouseminen ei ole siis synnissä elämistä. Mutta se, ettemme tee parannusta, johtaa lopuksi tuomioon.

Jos me totuuden tuntoon päästyämme tahallamme ja jatkuvasti teemme syntiä*, meidän syntiemme sovituksiksi ei ole enää uhria, vaan hirmuinen tuomion odotus ja polttava tuli on kuluttava vastustajat. Hebr.10:26-27 (Jae on otettu tarkemmasta käännöksestä: Jumalan kansan Raamatusta. Huomioi näissä jakeissa preesens-muoto, eli jatkuvuuden vaikutus syntiä tehtäessä.)

Raamattu tuntee siis kahdenlaiset synnit, kuoleman, ja synnit, jotka eivät ole kuolemaksi. Eritoten kehoitetaan karttamaan kaikkea epäjumalan palvelusta.

Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, mikä ei ole kuolemaksi, niin rukoilukoon, ja Hän on antava tälle elämän, nimittäin niille, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi.

On syntiä, joka on kuolemaksi, ja sellaisen synnin vuoksi en kehota rukoilemaan.

Kaikki vääryys on syntiä. On syntiä, joka ei ole kuolemaksi. Me tiedämme, ettei kukaan Jumalasta syntynyt elä synnissä (jatkuva muoto), vaan Jumalasta syntynyt valvoo itseään, eikä se Paha saa otetta häneen.

Me tiedämme olevamme Jumalasta, ja koko maailma on sen Pahan vallassa. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme Hänet, joka on Todellinen. Me elämme tässä Todellisessa, Hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

Lapset, kavahtakaa epäjumalia. 1.Joh.5:16-21

Raamattu tuo julki meille syntisille hyvin selkeästi ja useaan otteeseen sen, että pelastumisemme riippuu vain ja ainoastaan Jumalan suuressa armossa Kristuksen kautta. - Ja mihin muuhun armoa niin kipeästi tarvitsisimmekaan kuin syntiemme sovitukseseen?

Tämän armon alle saamme jälleen jäädä ja heittää syntimme pois. Se on ikään kuin aamun kajo siitä synnittömyydestä, kun kerran päästään täältä ajasta iäisyyteen. Alussa viittaamani laulun loppusäe kuuluukin kyynelten keskeltä: "...Päätyvi taistelo..."

Tässä synnittömyydessä on lämmintä levollisuutta. Siinä saa olla Kristuksen syleiltävänä, hoivattavana ja puhdistettavana. Jeesuksen pyhä sovintoveri vihmokoon sydämemme puhtaaksi kaikesta synnistä. Siinä saamme jatkaa elämäämme puhtaina ja omistaen Jeesuksen lämpimät sanat sielullemme:

"Rauhan minä jätän teille. Oman rauhani minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönk pelätkö." Joh.14:27